

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 K 007925 19 Kžk
Sarajevo, 06.07.2020. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hurije Muratović kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Vesne Stanković Čosović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene A. P. L., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a po optužnici Kantonalnog/ Županijskog tužiteljstva Hercegovačko- neretvanskog kantona Mostar broj T07 0 KT 0006339 12 od 27.11.2014. godine, nakon održanog javnog pretresa dana 02.07.2020. godine u prisustvu federalnog tužitelja Vlade Miškovića, optužene A. P. L. i njene braniteljice Melče Tule, advokata iz Mostara, donio je i dana 06.07.2020. godine javno objavio

P R E S U D U

Optužena A. P. L., kći V. P. i majke J. rođene Č., rođena ... godine u M., gdje je i nastanjena na adresi ..., JMBG: ..., pismena sa završenom osnovnom školom, po zanimanju domaćica, nezaposlena, lošeg imovnog stanja, udovica, majka šestero djece, od kojih je četvero maloljetno, Bošnjakinja, državljanka BiH, ranije neosuđivana,

K R I V A J E

što je:

Dana, 25.12.2012. godine oko 16, 15 sati na ..., nakon što se dovezla svojim putničkim motornim vozilom marke "Renault 5" registarskih oznaka ..., zajedno sa malodobnim kćerkama A. i A. i ušla u krug firme "Feropromet" Sarajevo Podružnica Mostar u čijem krugu je firma za otkup sekundarnih sirovina "Šuta-Promet", vlasništvo E. Š., gdje je radio L. Z. suprug optužene, prišla istom koji je u tom momentu stajao pored zgrade hangara dok su djeca ostala u neposrednoj blizini kod parkiranog auta te nakon kraćeg razgovora sa suprugom Z. L., u jednom momentu preklopnim nožem dužine sječiva 9 cm, kojeg je ponijela sa sobom, istim zamahnula prema suprugu Z. L., iako je bila svjesna da ga na taj način može usmrtili i htijući tu posljedicu, udarila ga je sječivom noža i nanijela mu povredu desne šake u vidu sječne rane u visini korjena petog prsta dužine 4,5 cm i širine 0,5 cm i povredu u predjelu vrata u vidu ubodne rane s pravcem uboda s lijeva u desno, od

naprijed put nazad i odozgo put na dole i na taj način presjekla mu desnu vratnu arteriju i desnu potključnu arteriju usljed čega je došlo do iskrvarenja i neposredne nasilne smrti.

čime je počinila krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa je sud, na osnovu navedene zakonske odredbe, kao i članova 43. stav 1. i 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 8 (OSAM) GODINA

Na osnovu člana 57. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, optuženoj A. P. L. se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme za koje je bila lišena slobode i to od 25.12.2012. godine do 27.12.2012. godine.

Na osnovu člana 78. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženoj je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta, preklopnog noža dužine drške 11 cm i oštrice 9 cm, kao predmet koji je upotrijebljen za počinjenje krivičnog djela.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, oštećeni A. L. se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuje na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optužena A. P. L. se oslobađa dužnosti da naknadi troškove krivičnog postupka, tako da troškovi krivičnog postupka nastali do ukidanja presude Kantonalnog/Županijskog suda u Mostaru broj 07 0 K 007925 18 K 2 od 15.04.2019. godine, uključujući i sve troškove braniteljice postavljene po službenoj dužnosti, padaju na teret budžetskih sredstava tog suda, a ostali troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine nakon ukidanja navedene presude, u iznosu od 500,00 KM padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

O B R A Z L O Ž E N J E

Optužnicom Kantonalnog/Županijskog tužiteljstva Hercegovačkog Neretvanskog kantona Mostar broj T 07 0 KT 0006339 12 od 27.11.2014. godine, koja je potvrđena dana 03.12.2014. godine, optuženoj A. P. L. stavljeno je na teret krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH).

Presudom Kantonalnog/ Županijskog suda u Mostaru broj 07 0 K 007925 15 K od 15.05.2015. godine optužena A. P. L. je oglašena krivom zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH, za koje je osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina. Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, od optužene se oduzima preklopni nož dužine drške 11 cm i oštrice 9 cm, kao predmet koji je upotrijebljen za počinjenje krivičnog djela. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optužena je oslobođena plaćanja troškova krivičnog postupka iz člana 199. stav 2. tačka a) do h) navedenog zakona, dok je određeno na osnovu člana 204. ZKP FBiH da se nagrada i nužni izdaci braniteljici po službenoj dužnosti isplate iz sredstava tog suda.

Rješavajući po žalbi braniteljice optužene protiv prvostepene presude, Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vrhovni sud FBiH) donio je rješenje broj 07 0 K 007925 15 Kž od 14.12.2017. godine, kojim je žalba braniteljice optužene djelimično uvažena, presuda Kantonalnog/ Županijskog suda u Mostaru broj 07 0 K 007925 15 K od 15.05.2015. godine ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku Kantonalni/ Županijski sud u Mostaru donio je presudu broj 07 0 K 007925 18 K 2 od 15.04.2019. godine, kojom je optužena A. P. L. oglašena krivom zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH i osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, u koju kaznu joj se primjenom odredbe člana 57. stav 1. KZ FBiH uračunava vrijeme za koje je bila lišena slobode i to od 25.12.2012. godine do 27.12.2012. godine. Istom presudom, na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, od optužene se oduzima preklopni nož dužine drške 11 cm i oštrice 9 cm, kao predmet koji je upotrijebljen za počinjenje krivičnog djela. Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) optužena je oslobođena plaćanja troškova krivičnog postupka iz člana 199. stav 2. tačka a) do h) navedenog zakona i određeno da isti padaju na teret proračunskih sredstava.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH u Sarajevu broj 07 0 K 007925 19 Kž 2 od 07.11.2019. godine, žalba braniteljice optužene A. P. L. je djelimično uvažena, presuda Kantonalnog/Županijskog suda u Mostaru broj 07 0 K 007925 18 K 2 od 15.04.2019. godine, ukinuta i određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom FBiH.

U skladu sa navedenim rješenjem, a na osnovu člana 332. stav 2. ZKP FBiH, na pretresu održanom pred ovim sudom preuzeti su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, i to kao dokazi optužbe: iskaz svjedoka A. L. dat na zapisniku o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 30.03.2015. godine, iskaz svjedoka J. E. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.03.2015. godine i iskaz istog svjedoka sa zapisnika o saslušanju iz istrage od 25.12.2012. godine, iskaz svjedoka S. A. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.03.2015. godine i iskaz istog svjedoka sa zapisnika o saslušanju iz istrage od 26.12.2012. godine, iskaz svjedoka E. Š. dat na zapisnik o glavnom pretresu od 30.03.2015. godine i njegov iskaz iz istrage sa zapisnika o saslušanju od 25.12.2012. godine, iskaz svjedoka I. Z. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 31.03.2015.

godine, te iskazi svjedoka E. Č. i Đ. I., dati na zapisnik o glavnom pretresu od 31.03.2015. godine, iskaz vještaka medicinske struke dr. Hamze Žujo sa Instituta za forenzičku medicinu i forenzičku toksikologiju Univerziteta Sarajevo, datog na zapisnik o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 27.04.2015. godine, nalaz i mišljenje vještaka za biološko i daktiloskopsko vještačenje FUP-a Centar za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo broj: 15/3-04-5-380/13 od 31.01.2013. godine, iz kojeg proizilazi da su na odjeći i patikama optužene pronađeni tragovi krvi Z. L. (izuzimajući dio koji se odnosi na nespornu krv A. P. L. i A. S.), iskazi vještaka Alme Ušanović za DNA analizu i Selme Šikalovještaka za daktiloskopsku identifikaciju, FUP-a Centra za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo, datih na zapisnik o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 31.03.2015. godine, uz izuzimanje naprijed navedenog (nesporne krvi A. P. L. i A. S.), te od materijalne dokumentacije optužbe su preuzeti i pročitani: zapisnik o uviđaju lica mjesta sačinjen od MUP, Sektor kriminalističke policije Mostar broj KU-88/12 od 26.12.2012. godine, fotodokumentacija lica mjesta sačinjena od Sektora kriminalističke policije MUP HNK broj 02-02/3-5-164/12 od 28.12.2012. godine sa skicom lica mjesta, zapisnik o obavljenoj obdukciji broj: T07 0 KTA 0006339 12 od 26.12.2012.godine, obdukcioni zapisnik sa nalazom i mišljenjem obducenta dr. Hamze Žujo broj 198/12 od 26.12.2012. godine, fotodokumentacija sa obdukcije sačinjena od strane Sektora kriminalističke policije MUP HNK Mostar broj 02-02/3-5-165/12 od 28.12.2012. godine, prijava o povrijeđivanju sačinjena od RMC dr. S. M. M. broj 7740/12 od 25.12.2012. godine na ime Z. L., potvrda o smrti sačinjena od RMC dr. S. M. M. za Z. L. od 25.12.2012. godine, zapisnik Kantonalnog tužiteljstva HNK/HNŽ o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta broj: T07 0 KT 0006339 12 od 27.12.2012. godine (izuzev dijela koji se odnosi na izjašnjenje tada osumnjičene u pogledu noža), fotodokumentacija otvaranja i pregleda predmeta Sektora kriminalističke policije MUP HNK Mostar broj 02-02/3-5-166/12 od 28.12.2012. godine, fotodokumentacija Sektora kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-5-5/13 od 03.01.2013. godine o izvršenom pretresu putničkog motornog vozila „Reno“, registarskih oznaka A80-E-413, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Sektor kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-1-83/12 od 26.12.2012. godine (p.m.v. „Reno“ vlasništvo L. Z.), foto- dokumentacija Sektora kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-5-7/13 od 03.01.2013. godine o izvršenom pretresu kuće u kojoj je stanovala A. P. L., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Sektor kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-2-85/12 od 26.12.2012. godine od A. P. L., potvrda o privremenom oduzimanju pedmeta Sektor kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-2-84/12 od 26.12.2012. godine (koja se odnosi na odjevne predmete A. S.), zahtjev za izdavanje naredbe Sektor kriminalističke policije MUP-a HNK Mostar broj 02-02/3-1-228/12 od 25.12.2012. godine, naredba Kantonalnog /Županijskog tužiteljstva HNK Mostar broj KTA 0006339 12 od 26.12.2012. godine o pregledu i pretresu predmeta, obavijest o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta od strane Kantonalnog/Županijskog tužiteljstva Mostar broj KT 0006339 12 od 27.12.2012.godine, naredba za vještačenje tragova od 16.01.2013. godine Centru za forenzičko-imformativnu podršku Federalnog ministarstva Sarajevo i revers za preuzimanje stvari od 25.12.2012. godine, izvod iz kaznene evidencije za optuženu A. P. L. dostavljen od PU Konjic broj 02-02/4-2-04-10-22-51/14 od 16.05.2014. godine i od PU Mostar broj 02-02/5-2-12-179/2014 od 15.05.2014. godine, naredba broj 07 0 K 007925 12 Kpp od

26.12.2012. godine izdata od strane Kantonalnog/Županijskog suda Mostar o pretresanju kuće i pratećih objekata u ..., u kojoj je stanovala u to vrijeme A. P. L., zapisnik MUP-a UP Sektor kriminalističke policije Mostar o izvršenom pretresu stana i drugih prostorija u kojim je stanovala tada A. P. L., broj 02-02/3-2-36/12 od 26.12.2012. godine i pronalasku trenerke sa tragovima koji asociraju na krv u mašini za pranje veša, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a UP Sektor kriminalističke policije Mostar broj 02-02/3 -2-86/12 od 26.12.2012. godine (trenerke), specifikacija troškova krivičnog postupka KT broj 0006339 12 od 17.04.2012. godine, specifikacija troškova krivičnog postupka KT 0006339 12 od 31.10.2014. godine, rješenje Kantonalnog/ Županijskog suda Mostar broj 07 0 K 007925 12 Kpp 2 od 27.12.2012. godine, zapisnik o predaji lica lišenog slobode nadležnom tužitelju MUP HNŽ Uprava policije- PS Centar broj 154/12 od 27.12.2012. godine, zapisnik o predaji lica lišenog slobode nadležnom tužitelju MUP HNŽ Uprava policije - PS Centar broj 154/12 od 26.12.2012. godine i zapisnik o lišenju slobode MUP HNŽ - Uprava policije - PS Centar broj 154/12 od 25.12.2012. godine.

Po prijedlogu odbrane Kantonalni sud u Mostaru pribavio je podnesak MUP-a HNŽ/K od 04.05.2015. godine, koji je od strane ovog suda preuzet i pročitao (a kojim navedeni MUP obavještava sud da je tužiteljstvo izdalo naredbu da se krv iz leša Z. L., dostavi na biološko i DNK-a vještačenje (dva uzorka) što je i učinjeno, a nije izdalo naredbu da se vrši vještačenje prisutnosti alkohola u krvi Z. L., tako da uzeti uzorak krvi za tu namjenu nije ni dostavljen na vještačenje).

Nadalje su kao dokazi odbrane preuzeti: nalaz i mišljenje psihološko forenzičke ekspertize sačinjeno od strane vještaka psihologa dr. Elvedine Dervović i nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr. Omera Ćemalovića od 21.03.2019. godine, te iskazi vještaka psihologa dr. Elvedine Dervović i neuropsihijatra dr. Omera Ćemalovića dati na zapisnik o glavnom pretresu pred Kantonalnim sudom u Mostaru od 11.04.2019. godine, potom izvod iz matične knjige rođenih za A. N., grad Mostara, broj 04/1-15-1-4333/2016 od 11.02.2016. godine, izvod iz matične knjige rođenih za A. N.2, Općina Grad Mostar 04/1-15-1-21554/2018 od 02.07.2018. godine na okolnost da je u vremenu nakon kritičnog događaja optužena postala majka još dvoje djece, uvjerenje Službe za zapošljavanje HNŽ/K Mostar broj 012-1-05-1-4-1957/19 od 12.03.2019. godine na ime A. P. L. na okolnost da se radi o nezaposlenom licu, te je preuzeta medicinska dokumentacija na ime optužene i njene majke u koju je izvršen uvid i to: nalaz Klinike za zaštitu zdravlja žene i djeteta „Prof. dr. Milivoje Sarvan“ na ime A. P. od 05.01.1988. godine, nalaz specijaliste Opšte bolnice Konjic broj 508/08 od 29.02.2008. godine na ime A. P. L., broj 0022/01 od 17.01.2001. godine i nalaz JU Opšta bolnica Konjic broj 44/08 na ime A. P. L. od 18.03.2008. godine izdat od strane ljekara prim. dr. R. O., neuropsihijatra, nalaz i mišljenje specijaliste Regionalni medicinski centar Dr. S. M. Mostar Odjeljenje neuropsihijatrija broj 1348/07 od 19.03.2007. godine na ime A. P. L. sačinjen od strane dr. E. Š., doktora medicine, te uvid u nalaz CT mozga Regionalni medicinski centar Dr. S. M. R. služba CT dijagnostika broj protokola 12450/09 od 13.08.2009. godine, nalaz i mišljenje specijaliste neurologa i psihijatra Regionalni medicinski centar „Dr. Safet Mujić“ Mostar broj 6744/09 od 06.11.2009. godine na ime J. P., majke optužene, u otpusno pismo RMC „Dr. Safet Mujić“ Mostar- Bolnica za interne bolesti -Služba za psihijatriju, na ime P. J. od 04.01.2010. godine, sa datumom otpusta

18.01.2010. godine, uvid u dva nalaza koja se nalaze fotokopirana i ovjerena, fotokopije ovjerene od strane Regionalnog medicinskog centra „Dr. Safet Mujić“ broj 4921/09 od 12.08.2009. godine i broj 4996/09 od 17.08.2009. godine, u nalaz i mišljenje specijaliste neurologa i psihijatra Regionalni medicinski centar dr. „Safet Mujić“ Mostar broj 5052/09 od 19.08.2005. godine za A. P. L., Otpusno pismo RMC S. M., Mostar, službe za psihijatriju, za Z. L., bez datuma i broja (datum prijema na psihijatriju 03.12.2010. i otpusta 28.12.2010. godine), ovjerena fotokopija nalaza i mišljenja RMC „Dr. Safet Mujić“ Mostar broj: 1517/11 od 12.03.2011. godine za Z. L. sačinjen od strane dr. Š., ovjerena fotokopija mišljenja centra za mentalno zdravlje od 11.02.2013. godine za optuženu A. P. L. sačinjena od strane prim. dr. H. Š., ovjerena fotokopija mišljenja Centra za mentalno zdravlje od 08.02.2013. godine za optuženu A. P. L. sačinjeno od strane psihologa A. D., uvjerenje službe za zapošljavanje Mostar od 11.05.2015. godine, kao dokaz na okolnost da je optužena evidentirana kao nezaposlena osoba.

Na pretresu održanom pred Vrhovnim sudom FBiH, u skladu sa pomenutim rješenjem ovog suda, neposredno je ispitan vještak neuropshijatar prof. dr Abdulah Kučukalić iz Sarajeva, u vezi njegovog pisanog nalaza i mišljenja od 28.02.2020. godine.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi ovaj sud je u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude. Pri tome ukazuje da je izvršio određene intervencije u činjeničnom dijelu optužnice, na način što je iz činjeničnog opisa optužnice izostavio navod da je optužena nakon „kraće prepirke sa suprugom Z. L. oko novca i neispunjavanja obaveza prema mladb. djeci“.., koji navod se cijeni suvišnim, a pored toga provedenim dokazima nije utvrđeno oko čega su se optužena i njen suprug Z. L. prepirali, što nije ni bitno, ne radi se o odlučnoj činjenici koja bi se odnosila na krivičnopravne radnje počinjenja od strane optužene, pa je taj dio kao nepotreban od strane ovog suda izostavljen. Na isti način su iz činjeničnog opisa optužnice izostavljene riječi „u jednom momentu izvadila je iz džepa jakne koju je nosila na sebi“, preklopni nož ..., što je također nebitno odakle je optužena izvadila nož, a osim toga nije ni dokazano da ga je izvadila iz džepa jakne koju je nosila na sebi, niti je od odlučnog značaja, već je bitno, da je optužena nož ponijela sa sobom, koji navod je bio i sadržan u činjeničnom opisu optužbe. Nadalje, riječ iz činjeničnog opisa optužnice „osumnjičena“ je zamjenjena riječju optužena, jer je prije potvrđivanja optužnice imala svojstvo osumnjičene, koje je bilo sadržano u činjeničnom opisu. Ovaj sud nalazi da se u konkretnom slučaju radi o dopuštenim intervencijama, imajući u vidu da je zadržan objektivni identitet optužbe i presude, jer se nije diralo u pravno relevantne činjenice koje obuhvataju subjektivna i objektivna obilježja krivičnog djela kao konstitutivna, već je na osnovu analize izvedenih dokaza određene činjenice izostavio, na koji način radnja izvršenja djela nije izmijenjena, niti se radi o nedopuštenoj intervenciji u činjeničnom opisu djela iz optužnice.

Nadalje, od strane ovog suda iz dokazne građe nije preuzeta naredba koju je županijski tužitelj izdao za uzimanje krvi pod brojem T 07 0 KTA 0006339 12 od 25.12.2012. godine, uz zapisnik o vađenju krvi i to uzoraka krvi od A. P. L. i A. S. dana 25.12.2012. godine. Također nije preuzeta ni naredba Kantonalnog/ Županijskog tužiteljstva HNK Mostar za

vještačenje nespornih uzoraka krvi od optužene A. P. L. i A. S. u KBC Mostar broj KT 0006339 12 od 16.01.2013. godine JU Zavodu za zdravstvenu zaštitu zaposlenika KS, nalazeći da su u tom dijelu osnovani prigovori odbrane, jer navedena naredba o uzimanju krvi od optužene A. P. L. i A. S. nije zakonita, jer je ista donijeta od strane županijskog tužitelja. Odredbom člana 123. stav 3. ZKP FBiH je propisano da takvu naredbu naređuje sud, a tužiteljstvo samo kada postoji opasnost od odlaganja. Kako u konkretnom slučaju nije postojala opasnost od odlaganja, niti se opasnost od odlaganja navodi u naredbi, onda nije bilo opravdane osnove za davanje naredbe od strane tužiteljstva, koje postupanje je u suprotnosti sa navedenom zakonskom odredbom. Imajući u vidu da je odredbom člana 123. stav 5. ZKP FBiH izričito propisano da „ako je postupljeno protivno odredbama ovoga člana na tako pribavljenom dokazu ne može se zasnivati sudska odluka“, pa kako ovaj sud cijeni da je povrijeđena odredba člana 123. stav 3. ZKP FBiH i da je prethodno navedena naredba za uzimanje krvi broj T07 0 KTA 0006339 12 od 25.12.2012. godine od optužene A. P. L. i A. S. nezakonit dokaz, a slijedom toga je nezakonita i naredba za vještačenje od 16.01.2013. godine, kojom je određeno da se provede vještačenje nespornih uzoraka krvi uzeti u KBC Mostar u Javnoj Ustanovi Zavodu za zdravstvenu zaštitu zaposlenika MUP Kantona Sarajevo, uz zapisnik o vađenju krvi i to uzoraka krvi uzetih od A. P. L. i A. S. dana 25.12.2012. godine u 21,40 sati, a s tim u vezi se ukazuje nezakonitim i provedeno biološko vještačenje koje se odnosi na nespornu krv uzetu od A. P. L. i A. S., a koje je proizišlo iz nezakonite naredbe. Radi se o vještačenju FUP Centra za forenzičku i informatičku podršku Sarajevo broj 15/3-04-5-380/13 od 31.01.2013. godine, koje je u pomenutim dijelovima nezakonito i na tome se ne može zasnivati sudska odluka. Također i vještačenje alkohola sa nalazom i zaključkom JU Zavoda za zdravstvenu zaštitu zaposlenika MUP Kantona Sarajevo broj 03-105/1 od 25.01.2013. godine je nezakonit dokaz, jer je proizišlo iz pomenute nezakonite naredbe. Nadalje, nije preuzeta ni službena zabilješka MUP, PU Mostar od 25.12.2012. godine, sačinjena od strane policijske službenice Đ. I., koja službena zabilješka i nije dokazno sredstvo, posebno cijeneći da je svjedok Đ. I. ispitana na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, a koji iskaz ove svjedokinje je preuzet u dokaznu građu od strane ovog suda, kako je to prethodno navedeno.

Ocjenjujući ranije istaknuti prigovor braniteljice, koja se u završnoj riječi pred ovim sudom pozvala na sve prigovore koje je istakla u dosadašnjem toku postupka, što se odnosi i na prigovor, da je zapisnik o obdukciji sa nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine dr. Hamze Žujo broj 198/12 od 26.12.2012. godine nezakonit dokaz, iz razloga što je navedeni vještak sudske medicine prekoračio svoje ovlasti jer je postupio mimo okolnosti koje su mu naložene u naredbi za obdukciju, tj. da je mimo naredbe tužitelja uzeo krv iz leša. Braniteljica je ukazala, da je vještak obdukciju leša uradio na osnovu pismene naredbe tužitelja, u kojoj je sadržan predmet i obim vještačenja, a da u naredbi nije bilo navedeno da izvadi krv iz leša. Ukazano je na odredbu člana 119. ZKP FBiH, kojom je propisan način izvođenja pomenutog vještačenja i na odredbu člana 110. istog zakona, prema kojoj odredbi je tužitelj ovlašten da izda pisani nalog za vještačenje, u kojem će navesti činjenice o kojima se obavlja vještačenje, te se pozvala i na odredbu člana 113. stav 1. i 2. ZKP FBiH.

Ovaj žalbeni prigovor braniteljice nije osnovan.

Odredba člana 118. stav 2. ZKP FBiH propisuje da kada se vještačenje ne vrši u specijaliziranoj medicinskoj ustanovi, pregled i obdukciju leša vrši liječnik specijalista sudske medicine. Tim vještačenjem upravlja tužitelj o čemu vodi zapisnik, a sastavni dio zapisnika predstavlja nalaz i mišljenje vještaka. Prema odredbi člana 119. ZKP FBiH koji se odnosi na Izvještaj o pregledu i obdukciji, pored ostalog u stavu 4. istog člana se propisuje, da je vještak dužan da obrati pažnju na nađeni biološki materijal (krv, pljuvačku, sperm, urin i dr.) i da ga opiše i sačuva za biološko vještačenje, ako ono bude određeno, dok se odredba člana 110. ZKP FBiH odnosi na Naredbu o vještačenju.

Nije sporno da je kantonalni/županijski tužitelj u Mostaru donio naredbu o pregledu i obdukciji leša Z. L. pod brojem T07 0 KTA 0006339 12 od 26.12.2012. godine, kojom naredbom su pregled i obdukcija leša povjereni stalnom sudskom vještaku sudske medicine dr. Hamzi Žujo. Nakon obavljene obdukcije leša vještak sudske medicine je sačinio obdukcioni zapisnik broj: 198/12 od 26.12.2012. godine, u kojem je pored ostalog konstatovano pod tačkom 12. da je u toku obdukcije uzeta krv iz leša na analizu alkohola, DNK analizu i krvne grupe i ista predana krim. policiji MUP-a Mostar. U zapisniku sačinjenom od strane kantonalnog tužitelja u Mostaru prilikom obavljanja pregleda i obdukcije leša od strane pomenutog vještaka u mrtvačnici mjesnog groblja Sutina Mostar, kojom je upravljao tužitelj, konstatovano je kada, gdje i u koliko sati je započeta obdukcija i do koliko sati je trajala, tko je sve bio prisutan pregledu i obdukciji leša, šta je uočeno prilikom pregleda leša, a šta prilikom obdukcije, te je, pored ostalog, naznačeno da je uzeta krv radi vještačenja od strane obducenta i uredno upakovana u epruvete. Radi navedenog, ovaj sud cijeni da uzimanje krvi iz mrtvog tijela za vrijeme obavljanja obdukcije od strane vještaka sudske medicine ne predstavlja prekoračenje njegovih ovlasti, jer je vještak upravo postupao u skladu sa pomenutim odredbama procesnog zakona, što je i konstatirano kako u obdukcionom zapisniku vještaka, tako i u zapisniku nadležnog tužitelja. Ni ukazivanje braniteljice na odredbu člana 113. stav 1. i 2. ZKP FBiH, koja odredba propisuje postupak vještačenja, ne dovodi u pitanje zakonitost obavljene obdukcije leša oštećenog. Stoga, obavljena obdukcija leša i zapisnik o obdukciji sa nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine dr. Hamze Žujo, su kao zakoniti dokazi preuzeti od strane ovog suda, kako je to prethodno navedeno.

Da je kritične prilike dana 25.12.2012. godine, optužena A. P. L. došla vozilom u krug firme "Feropromet" Sarajevo Podružnica Mostar u čijem krugu se nalazi firma za otkup sekundarnih sirovina "Šuta-Promet" d.o.o. vlasništvo E. Š., locirana na ..., u kojoj je tada radio njen suprug Z. L., da je prošla kroz kapiju i otišla pored velike gomile željeznog otpada u pravcu mjesta gdje se tada nalazio Z. L., potvrdili su u svojim iskazima svjedoci E. Š., J. E. i S. A..

Tako je svjedok E. Š. u svom iskazu potvrdio da je vlasnik preduzeća „Šuta promet“, koje je smješteno u krugu preduzeća „Feroelektro“ i da je kod njega povremeno radio Z. L., kao i da je radio kritičnog dana 25.12.2012. godine, te da ga je vidio prije na par minuta nego

što će doći optužena. Pri tome je ukazao, da je na njegov telefon negdje oko 13, 30 sati nazvala optužena A. P. L. koja ga pitala za Z. L., kome je on dodao telefon da razgovara, da nije znao o čemu su razgovarali, pa nakon što mu je telefon vratio, rekao mu je da će ići nešto ranije, pa kako je završavao kontejnere, robu ubacio u hangar i zaključao, Z. L. mu je rekao da ide oprati ruke. Smatra da od toga, kada mu je rekao da ide oprati ruke do dolaska njegove supruge vozilom u krug firme, nije prošlo više od par minuta.

Iz iskaza svjedoka J. E. datog na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom proizilazi da je kritične prilike došao na posao i otišao u kontejner koji služi kao kancelarija u preduzeću „Šuta promet“, gdje je zatekao E. Š. i S. A., dok se vani nalazio Z. L., kojeg je vidio kada je došao na posao. U jednom momentu je vidio da je kroz kapiju u krug ušlo vozilo marke „Reno 5“, ali da nije vidio tko je upravljao tim vozilom. Nakon što je svjedoku J. E. u tom dijelu predložen njegov iskaz iz istrage od 25.12.2012. godine u kojem je naveo, da je izišao iz kontejnera iz razloga što mu je E. Š. dao ključeve od vozila „Corsa“, koje je u blizini parkirano da bi on to vozilo zaključao, te da je tada primijetio da je pored njega prošlo vozilo marke „Reno 5“ i da je primijetio da njime upravlja A. P. L., a da se pored nje nalazi kćerka, svjedok je potvrdio da je istinito govorio u istrazi, a da se na glavnom pretresu nije sjetio tih detalja, ali se sjetio toga nakon što mu je u tom dijelu predložen njegov iskaz iz istrage. Na glavnom pretresu je dalje iskazao da je vozilo kojim je optužena upravljala prošlo odmah lijevo od kontejnera tako da ga od gomile otpadnog željeza više nije vidio, a da su oni i dalje sjedili u kontejneru.

Prema iskazu svjedoka E. Š. proizilazi da se nalazio u kontejneru sa S. A., stražarom „Feroelektra“ i J. E., dok je Z. L. bio na česmi i prao ruke, kada je neko iz kontejnera rekao da je ušla Z. L. žena sa autom. Naveo je, da on nije vidio auto kad je ušlo, ali da zna da je Z. L. bio na česmi i prao ruke, što je prethodno objasnio na osnovu čega tako zaključio.

Svjedok S. A., koji je inače bio zaposlen oko 10 godina kao stražar u preduzeću „Feroelektro“, naveo je da je kritične prilike nakon što je upalio svjetla u preduzeću, otišao u kontejner kod E. Š., gdje su se nalazili E. Š. i J. E., a da je kada je došao na posao, vidio tu i Z. L., koji je bio jedini fizički radnik na tom otpadu, koji je tada nešto radio na dvorištu oko otpada. Nakon što je svjedok S. A. iskazao na glavnom pretresu, da nije vidio dolazak optužene u krug firme, pa nakon što mu je predložen zapisnik o njegovom saslušanju iz istrage od 26.12.2012. godine, u kojem je naveo da, dok su sjedili u kontejneru, E. Š. rekao gledajući kroz prozor: „Evo Z. L. žene“, nakon čega se on okrenuo i vidio auto koje je prošlo lijevo od kontejnera u dvorište, i nakon što je pozvan od strane suda da objasni razliku u iskazu, naveo je da je možda to i rekao, a potom se prisjetio da je bilo auto i da je vidio da je ušlo auto kod kontejnera.

Ocijenjujući navedene dijelove iskaza svjedoka E. Š., J. E. i S. A., ovaj sud nalazi da su pomenuti iskazi podudarni, međusobno se dopunjuju, i da su istiniti i vjerodostojni iskazi koji su dati na glavnom pretresu, kao i predloženi dijelovi njihovih iskaza iz istrage. Ovaj sud je imao u vidu da zbog protoka vremena svjedoci se nisu mogli sjetiti svih detalja o kojima su se ranije izjašnjavali, a koje su na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom potvrdili tačnim, kako je to prethodno navedeno. Na osnovu navedenih dijelova iskaza

pomenutih svjedoka, ovaj sud je prihvatio utvrđenim, da se optužena kritične prilike dovezla vozilom u krug preduzeća „Šuta promet“ d.o.o. Mostar, da je pored kontejnera u kojem su se nalazili svjedoci skrenula lijevo pored velike gomile otpadnog željeza iza kojeg se nalazio hangar, ali da od hangara navedeno vozilo nisu više vidjeli, a da se neposredno prije dolaska vozila optužene, oštećeni Z. L. nalazio u tom dijelu kruga u blizini hangara i česme, kojeg iz kontejnera pomenuti svjedoci nisu mogli vidjeti od gomile otpadnog željeza.

Nadalje, iz iskaza svjedoka E. Š., J. E. i S. A., ovaj sud je utvrdio da u vrijeme dolaska optužene u krugu preduzeća nalazili su se samo navedeni svjedoci i Z. L., koji svjedoci međusobno ukazuju na prisutnost jedan na drugog i na oštećenog Z. L., kao i da tada u vanjskom krugu firme nije postojala druga osoba osim Z. L. i da je do dolaska optužene, oštećeni Z. L. bio živ i zdrav.

Nadalje, iz iskaza svjedoka E. Š., S. A. i J. E. proizilazi da nakon što su vidjeli dolazak optužne vozilom, za kratko vrijeme su čuli vrisku, pa iz iskaza svjedoka S. A. proizilazi da je čuo vrisak maloljetne kćerke optužene, da su oni istrčali iz kontejnera i uputili se prema mjestu odakle su čuli glasove, potom da su vidjeli Z. L. koji je krvav ležao na leđima u blizini česme, a tu su vidjeli i A. P. L. kako oštećenog Z. L. posipa vodom, a iz iskaza svjedoka J. E. proizilazi da je vidio i kako A. P. L. šamara Z. L., kojeg je (Z.L.) vozilom J. E. odvezao u bolnicu Južni logor u Mostaru, a s njima u vozilu je pošla i A. P. L. kći, A. S., koja je u vozilu sjedila otpozadi sa Z. L. Iz iskaza svjedoka J. E. proizilazi da, nakon što su mu u bolnici rekli da je Z. L. mrtav, vratio se u krug preduzeća i naveo je da mu je tada E. Š. rekao, da je nakon njihovog odlaska u bolnicu, pitao A. P. L. šta uradi i da mu je ona odgovorila „ubi ga“. Potvrdio je da je A. P. L. i ranije dolazila do Z. L. na radno mjesto, tražeći novce, o čemu je svjedoku to pričao Z. L.

Iz iskaza svjedoka S. A. proizilazi, da se nalazio u kontejneru kada je čuo vrisak i odmah krenuo u tom pravcu, pa kada je došao na lice mjesta, vidio je da A. P. L. kćerka krvavom Z. L. drži glavu. Kako svjedok u iskazu datom na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom nije naveo da je nakon što je oštećeni Z. L. odvezen u bolnicu da je optužena vodom posipala mjesto gdje je prethodno ležao Z. L. u krvi, pa mu je predočen taj dio njegovog iskaza iz istrage, nakon čega je te navode potvrdio tačnim, te je dakle, svjedok potvrdio i da je A. P. L. kritične prilike na lice mjesta došla sa dvije malodobne kćerke. Pored toga svjedok u svom iskazu datom na glavnom pretresu nije naveo ni da je čuo kada je E. Š., nakon što je Z. L. odvezen u bolnicu sa J. E. i A. S., pitao optuženu šta uradi, niti je naveo šta je optužena odgovorila, iako se nalazio u neposrednoj blizini i prema iskazu svjedoka E. Š. isto je mogao čuti. Nakon što je svjedoku u odnosu na navedeno predočen dio njegovog iskaza iz istrage, svjedok je osporio da je on to rekao, da je čuo kada je E. Š. pitao optuženu „šta uradi čovjeku“ i da je optužena odgovorila „ubode ga“, iako je potvrdio da se na zapisniku nalazi njegov potpis, naveo je da zapisnik nije čitao.

Svjedok E. Š. je u svom iskazu naveo, da je ubrzo nakon što mu je Z. L. rekao da ide prati ruke, začuo kako ženski glas doziva pomoć, da je došao na mjesto odakle je začuo glas i tu je vidio Z. L. kako krklja, da je on potom oštećenog Z. L. sa J. E. unio u vozilo, u koje je

ušla i mldb. A. na zadnje sjedište do Z. L., da je primijetio krv, ali nije znao što se dešava, pa su J. E. i mldb. A. , Z. L. odvezli u bolnicu, a na licu mjesta je ostao sa S. A. i A. P. L., koja je ostala kod auta, tako da je kasnije vidio da je u autu bilo još jedno dijete. Svjedok je naveo da je A. P. L. za to vrijeme sapirala mjesto gdje je Z. L. prethodno ležao, dok nije navodio šta mu je na njegovo pitanje odgovorila A. P. L.. Iz tih razloga je svjedoku prezentiran dio njegovog iskaza iz istrage, nakon čega je potvrdio da je na njegov upit šta je bilo, A. P. L. rekla: „Ubi ga“. Ovaj svjedok je potvrdio da je nož pronađen ispod gomile željeza, te da mu je poznato da su A. P. L. i Z. L. prije imali sukoba oko finansija jer Z. L. dnevnicu nije donosio kući, a o čemu je svjedoku jedne prilike ispričala A. P. L..

Da je svjedok E. Š. iskazao tačnim šta je pitao optuženu i šta mu je tada ista odgovorila, potvrdio je u svom iskazu datom na glavnom pretresu brat oštećenog svjedok A. L., koji je pored ostalog naveo da je telefonom obaviješten o smrti brata, te da je sutradan došao u firmu „Šuta Promet“ gdje je pored vlasnika zatekao predstavnika tužiteljstva i još neke ljude, da se jedno vrijeme dok se obavljao uviđaj nalazio u kafani preko puta preduzeća, da je tada obaviješten da je pronađen nož, da je te prilike razgovarao sa vlasnikom firme E. Š., koji mu je rekao da je on neposredno poslije događaja pitao optuženu „šta si uradila“, a da mu je optužena odgovorila „evo ubila sam ga“

U odnosu na činjenicu šta je optužena odgovorila na pitanje E. Š., nakon što je Z. L. odvezen sa J. E. i A. u bolnicu, dakle, neposredno poslije izvršenog djela, ovaj sud prihvata istinitim iskaz svjedoka E. Š., koji je potvrđen iskazima svjedoka J. E., kojem je nakon povratka iz bolnice svjedok E. Š. ispričao šta mu je rekla optužena, te svjedoka A. L., brata oštećenog Z. L., kao i iskaze svjedoka Đ. I. i E. Č., koje svjedokinje u svojim iskazima su potvrdile da im je to ispričao E. Š., a koji iskazi potkrjepljuju vjerodostojnost navoda svjedoka E. Š. da mu je optužena odgovorila da je ona ubila oštećenog Z. L. Takođe i iz iskaza svjedoka I. Z., ispitanog na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom proizilazi, da je kao ovlaštena službena osoba u istrazi saslušavao svjedoka E. Š., koji mu je rekao šta je na licu mjesta pitao A. P. L. i šta mu je ista odgovorila (da je ubila oštećenog Z. L.). Ocijenjujući iskaz svjedoka S. A. koji na glavnom pretresu nije potvrdio niti jednu odlučnu ili važnu činjenicu o kojima se ranije izjašnjavao, ali da je nakon predočavanja dijelova njegovog iskaza datog u istrazi, potvrdio činjenice za koje je naveo da ih se nije sjetio na glavnom pretresu, a odnosi se na to, da je kritične prilike vidio kada je optužena A. P. L. ušla u krug preduzeća sa vozilom, potom da je vidio da je optužena, nakon što je Z. L. odvezen u bolnicu, sapirala krv sa mjesta gdje je ranije ležao, dok nije potvrdio da je čuo, šta je E. Š. pitao optuženu i šta mu je optužena odgovorila, iako je to precizno naveo prilikom saslušanja u istrazi, za koju razliku u iskazima je pojasnio da nije čitao zapisnik, što ovaj sud cijeni da se ne radi o uvjerljivom razlogu. Pri tome ovaj sud je imao u vidu da se zapisnik glasno diktira, što ukazuje na to da je svjedok čuo šta se unosi u zapisnik, a pored toga neprihvatljivo je da se u zapisnik unose činjenice a da se o istima svjedok nije izjašnjavao. Kako su svjedoku u vrijeme saslušanja u istrazi sjećanja bila svježija, jer se radilo neposredno poslije izvršenja djela, ovaj sud je prihvatio u tom dijelu njegov iskaz iz istrage.

Da je kritične prilike usmrćen Z. L. nesporno je potvrđeno provedenom obdukcijom mrtvog tijela Z. L., te nalazom i mišljenjem i iskazom vještaka dr. Hamze Žujo datog na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Tako iz obdukcionog nalaza proizilazi da je pomenuti vještak dana 26.12.2012. godine izvršio obdukciju mrtvog tijela Z. L., o čemu je sačinio pisani nalaz i mišljenje, te da je u obdukcionom nalazu dao vanjski i unutrašnji opis mrtvog tijela oštećenog Z. L., opisujući da je otvor u koži vrata sa prednje strane donje trećine, u visini srednje linije vodoravno položen, veličine 2,5 cm x 05,cm ivica i strana ravnih, nenagnječenih, krvlju nepodlivenih, sa tupim uglom okrenutim prema lijevoj strani, a oštrim prema desnoj strani, te da se na uglu sa desne strane uočavaju dvije plitke oguljotine kože, veličine 1,5 cm x 05,cm, koje se spajaju sa opisanim otvorom. Opisani otvor u koži vrata mrtvog tijela Z. L. je jasno vidljiv na fotodokumentaciji sa obdukcije na slikama označenim brojem 3. i 4., koja fotodokumentacija je sačinjena po MUP UP Sektor krim. policije, Centar za krim. tehnička vještačenja Mostar.

Opisujući unutrašnje stanje mrtvog tijela Z. L., vještak dr. Hamza Žujo je naveo da je utvrdio kako je vratna arterija s desne strane presječenih zidova do njene polovice, ivica i strana ravnih nenagnječenih, da je desna potključna arterija u cijelosti presječenih zidova, ivica i strana ravnih nenagnječenih, te da se u gornjem plućnom lobusu nalazi sa desne strane otvor veličine 0,5 cm, ivica i strana ravnih, nenagnječenih krvlju nepodlivenih. U odnosu na opis vještaka u pogledu spoljašnjeg opisa mrtvog tijela Z. L., pored ostalog je naveo da je u koži desne šake utvrdio otvor koji zahvata dlansku i nadlansku stranu u visini korijena petog prsta desne šake dužine 4,5cm x 0,5cm, ivica i strana ravnih, nenagnječenih, krvlju nepodlivenih sa dnom u mišiću. Navedeni otvor na desnoj šaci oštećenog jasno je vidljiv na slici označenoj brojem 5. fotodokumentacije sa obdukcije, koja je sačinjena od strane MUP UP Sektor krim. policije, Centra za krim. tehnička vještačenja Mostar.

Nadalje vještak je utvrdio i naveo u nalazu da je dužina probodnog kanala 11 cm, pa je na osnovu ostalih parametara iz navedenog nalaza, zaključio da je smrt nasilna i nastupila neposredno uslijed iskrvarenja, koje je posljedica povrede desne vratne arterije i desne potključne arterije, a da je opisani otvor u koži vrata, ubodna rana nanescena probodnim zamahnutim mehaničkim oruđem, kao što je nož s pravcem uboda s lijeva na desno, od naprijed ka nazad i odozgo ka nadole.

Iznoseći objašnjenja na glavnom pretresu u vezi sa pisanim obdukcionim nalazom pomenuti vještak je u vezi sa uzrokom smrti zaključio da je smrt nastupila nasilno neposredno nakon iskrvarenja, koje je posljedica opisane povrede desne vratne arterije i desne potključne arterije, te da uslijed povrede vratne arterije krv teče u mlazu i da brzo nastaje gubitak krvi, a da je presijecanjem potključne arterije u desnu grudnu duplju isteklo 1400 kubika krvi, tako da je smrt nastupila vrlo brzo odnosno najviše za deset minuta nakon nanošenja ubodine. Cijeneći zadobivene povrede, vještak se izjasnio da su iste nanescene zamahnutim mehaničkim oruđem kao što je nož ili tome slično, te cijeneći mjesta povređivanja, zaključio da su napadač i napadnuti bili okrenuti licem u lice jedan prema drugom i da je zamah bio jakog intenziteta, da je otvor u koži vrata ubodna rana nanescena probodnim zamahnutim mehaničkim oruđem, kao što je nož, da se radi o ofanzivnoj povredi, pri čemu za nanošenje ubodne rane pogodan način predstavlja zamah nožem i

ubod, a za nanošenje ubodne rane kao sredstvo pogodan je nož. U pogledu pozicije bi se radilo da su napadač i napadnuti okrenuti licem u lice jedan prema drugom, a gledano u prostoru kada oštećeni stoji ili je u polusagnutom položaju.

Iz zapisnika o uviđaju lica mjesta sačinjenog od MUP HNK Sektora krim. policije Mostar od 26.12.2012. godine, pored ostalog proizilazi da su od strane ovlaštenih službenih osoba kriminalističkim pregledom lica mjesta pronađeni tragovi koji su označeni brojevima 1, 2, 3 i 4, od kojih je trag pod brojem 4. preklopni nož, koji je pronađen u blizini južne ograde na udaljenosti od oko 26 metara prema jugu od spajanja južnog i istočnog zida, koji je izuzet. Sve navedeno u odnosu na pronađene tragove predstavljeno je u skici lica mjesta, u kojoj je u legendi kao trag označen brojem 4. naveden nož, koja skica je sastavni dio zapisnika o uviđaju, a isto je vidljivo u fotodokumentaciji sa lica mjesta u kojoj na fotografiji pod brojem 4. je preklopni nož. Pored ostalog, u tom zapisniku je konstatirano da je mjesto izvršenja djela izmijenjeno na način što je saprano vodom, a to proizilazi i iz iskaza svjedokinje E. Č., koja je, kao ovlaštena osoba sudjelovala u vršenju uviđajnih radnji na licu mjesta, i navela da je lice mjesta bilo izmijenjeno, jer je krv gdje je ležao oštećeni bila saprana, ali je uspjela pronaći kapljice krvi između oluka i česme, da su nož dugo tražili, koji je pronađen i evidentiran kako u zapisniku, tako i u skici lica mjesta i fotodokumentaciji. Nadalje iz njenog iskaza proizilazi, da je izvršen i pretres stana i vozila „Renault 5“ registracijskih oznaka ... vlasništvo Z. L. koji je koristila A. P. L., te iz materijalnih dokaza, zapisnika o pretresanju broj 02-02/3-2-36/12 od 26.12.2012.godine, proizilazi da je trenerka sa tragovima koji asociraju na krv pronađena u mašini za pranje veša, kao i iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta broj 02-02/3-2-86/12 od 26.12.2012. godine u kojoj su konstatirani oduzeti predmeti. Međutim, ovaj sud dio iskaza svjedokinje E. Č. u kojem opisuje što je pri vršenju službenih radnji razgovarala sa optuženom, nije uzeo u obzir, jer je svjedokinja propustila da je upozori da nije dužna davati svoj iskaz i odgovarati na postavljena pitanja, čime je dovedena u pitanje primjena odredbi člana 234. ZKP FBiH o načinu uzimanja izjava ovlaštenih službenih osoba od lica.

Nesporno je utvrđeno da je, dužina sječiva preklopnog noža 9 cm, ukupne dužine drške 11 cm, kako je to konstatirano u zapisniku o uviđaju od 26.12.2012. godine, potom u zapisniku tužiteljstva HNK Mostar od 27.12.2012. godine o otvaranju i pregledu privremeno oduzetih predmeta, o čemu je sačinjena fotodokumentacija prilikom otvaranja predmeta, iz koje je na fotografiji označenoj brojem 4. vidljiva dužina sječiva predmetnog noža dužine 9 cm.

Nakon što su vještaku predočene fotografije noža, koji je pronađen na širem području lica mjesta udaljenosti oko 26 metara od mjesta na kojem je ležao oštećeni Z. L., te predmetni nož, koje ranije nije vidio, vještak dr. Hamza Žujo se određeno izjasnio, da je takav nož pogodan za nanošenje povreda kod oštećenog Z. L..

S tim u vezi vještak se izjasnio u pogledu opisane povrede na vratu, te objasnio da je tupi ugao kod povrede nastao od hrbata noža, a oštri ugao povrede od oštrice noža, dok je na uglu sa desne strane uočio dvije plitke oguljotine kože koje se spajaju sa navedenim otvorom, objašnjavajući da one nastaju prilikom izvlačenja noža i isključuje mogućnost da su te plitke oguljotine kože nastale naguravanjem napadača i napadnutog. Nadalje je

objasnio da je zamahnuti nož prošao od naprijed prema nazad, odozgo prema dolje, te da je povreda kod oštećenog na vratu mogla nastati kada je napadnuti bio u stojećem ili polusagnutom položaju, dok se određeno nije mogao izjasniti je li napadač bio u stojećem položaju, niti se mogao izjasniti o tome je li ubodna rana na vratu i siječana rana na šaci oštećenog nastala od istog oruđa.

Imajući u vidu dužinu oštrice noža od 9 cm, i dužinu probojnog kanala od 11 cm, vještak je iskazao da na koži ne ostaje otisak drške noža u vidu krvnog podlijeva, jer se radi o mekom tkivu vrata kada se koža i mišići uliježu. Nakon predočavanja preklopnog noža, vještak je otklonio mogućnost da navedeni nož ostavi neki krvni podliv, te je isključio mogućnost da je navedena povreda mogla biti nanesena nekim komadom lima.

U odnosu na povredu na šaci desne ruke, vještak je objasnio da se radi o djelovanju oštrice mehaničkog oruđa i na dlanskoj i nadlanskoj strani šake, što zaključuje iz činjenice da je navedeni otvor ivica i strana ravnih, nenagnječenih krvlju nepodlivenih, a sa dnom u mišiću, te da se radi defanzivnoj povredi koja nastaje kada se iznosi dlan desne ruke prema oruđu kojim se nanosi povreda. S obzirom na lokaciju nanesene povrede i njene karakteristike objašnjene od strane vještaka, ovaj sud zaključuje da je navedena povreda obrambene prirode i da je ona u dinamici događaja nastala podmetanjem desne šake ispred nadolazećeg povrednog sredstva.

Za utvrđenu ubodnu ranu u predjelu vrata oštećenog, vještak sudske medicine navodi da se prodorni kanal prostire kroz meko tkivo, pruža se prema vratnoj arteriji s desne strane čije zidove presijeca do njene polovice, potom nastavlja prema desnoj potključnoj arteriji kojoj u cijelosti presijeca zidove, te nastavlja prema gornjem plućnom lobusu gdje završava sa desne strane otvorom veličine 0,5 cm, koje prema ocjeni vještaka dovode do naglog iskrvarenja i one su u uzročno-posljedičnoj vezi sa nastupanjem smrti oštećenog. Polazeći od mjesta njegovog povređivanja, karaktera povrede na vratu i dubine prodornog kanala, vještak je zaključio da je navedena povreda mogla biti nanesena kada je oštećeni u odnosu na optuženu bio licem u lice i gledano u prostoru u stojećem ili polusagnutom položaju. Cijeneći karakter povrede i dubinu prodornog kanala, koji se prostire od lijevo na desno, od naprijed prema nazad i odozgo nadole, vještak je ukazao da je ozljeda ofanzivnog karaktera.

Okolnost da li je bio stojeći ili polusagnuti položaj oštećenog, po ocjeni ovog suda, nema utjecaja na zaključak suda u pogledu ocjene vještaka da je nanesena povreda ofanzivne prirode, nanesena zamahom jakog intenziteta, za koji zaključak da se radi o ofanzivnoj povredi se vještak opredijelio na osnovu dubine prodornog kanala od 11 cm kod oštrice noža od 9 cm, sa dodatnim pojašnjenjem da se rezna rana na desnoj šaci oštećenog kvalificira kao defanzivna. I okolnost da je vrh noža dospio do pluća, ukazuje da je zamah nožem prema oštećenom bio jak, koji je u momentu zadobivanja ubodne rane bio u stojećem ili polusagnutom položaju. Uz navedena objašnjenja vještak je isključio mogućnost da se u dinamici događaja oštećeni naguravao sa optuženom.

Obzirom na nesporno utvrđenu činjenicu da su optužena i oštećeni bili međusobno okrenuti licem u lice, položaj oštećenog da li je bio u stojećem ili polusagnutom položaju u trenutku zadobivanja udaraca nožem u predjelu donje trećine vrata, nije, po ocjeni ovog suda odlučna činjenica, kao i da li je sječnu ranu na desnoj šaci zadobio prije uboda u vrat, tako da pouzdano utvrđenje položaja oštećenog i redosljeda nanošenja povreda nije ni nužno u konkretnom slučaju.

Ocijenjujući nalaz i mišljenje, te iskaz vještaka sudske medicine dr. Hamze Žujo, ovaj sud ih u cijelosti prihvata, imajući pri tome u vidu da se radi o stručnom i iskusnom vještaku, koji je svoj nalaz i mišljenje dao na osnovu neposrednog pregleda i urađene obdukcije mrtvog tijela Z. L., te prethodno navedenim materijalnim dokazima (zapisnik o uviđaju lica mjesta, skica lica mjesta, fotodokumentacija i dr.), stručnim i objektivnim, dajući određene razloge i argumente koji se odnose na karakter utvrđenih povreda, lokaciju, mehanizam nastanka i uzročno-posljedičnu vezu između povrede i nastupjele smrti oštećenog Z. L., tj. da su povrede zadane nožem, a da je ubodna povreda u vrat usmrtila oštećenog.

Analizom izvedenih dokaza ovaj sud je nesporno utvrdio da je optužena zadala oštećenom sječnu ranu na šaci desne ruke koja je po svom karakteru defanzivna i nastala kada se oštećeni branio od napada, te ubodnu ranu na vratu koja je po svom karakteru ofanzivna i koja je bila smrtonosna. Iz analize dokaza proizilazi utvrđenim da je sredstvo izvršenja krivičnog djela preklopni nož, koji je pronađen prilikom obavljanja uviđaja na licu mjesta u krugu preduzeća, iza veće gomile otpadnog željeza, koje mjesto je opisano u zapisniku o uviđaju, a vidljivo je na fotodokumentaciji lica mjesta.

Osim toga, ovaj sud je isključio mogućnost samopovrijeđivanja, nanošenja povreda oštećenom komadom lima i činjenicu da optužena nož nije mogla uzeti od druge osobe, što sve upućuje na zaključak da ga je optužena ponijela sa sobom, kojim je i počinila djelo.

Iz nalaza Centra za forenzičku i informativnu podršku FUP-FMUP-a, od 31.01.2013. godine, o obavljenom biološkom i daktiloskopskom vještačenju, te iskaza vještakinja Alme Ušanović i Selme Šikalo, datih na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom proizilazi kako je na navedenom preklopnom nožu, kao i na tragu broj 3., te na kombinezonu Z. L., tenama A. P. L., njenoj trenerci, zimskoj jakni i majici A. S., utvrđena dovoljna količina DNK molekule, te je na navedenom materijalu utvrđena prisutnost tragova krvi humanog porijekla, te je iz pripremljenog izolata ustanovljen puni DNK profil muške osobe, koji se za dobivene genske lokuse podudara sa DNK profilom dobivenim iz nesporne krvi Z. L., tako da je na navedenim tragovima utvrđena krv Z. L..

Vještak Alma Ušanović je na glavnom pretresu objasnila i otklonila štamparsku grešku iz pisanog nalaza u kojem je pogrešno navedeno, da je među ovim tragovima, nesporna krv Z. L., nesporna krv A. P. L. i nesporna krv A. S.. Iz tih razloga je prihvaćen dio nalaza vještačenja zasnovan na komparaciji zakonito uzete krvi Z. L. i tragova.

Prema tome, iskaz navedene vještakinje i dio nalaza u odnosu na nespornu krv oštećenog, ovaj sud u cijelosti prihvata, jer se zasniva na objektivnim dokazima, sačinjen na osnovu

priznatih u svijetu verificiranih metoda priprema izolata i ustanovljavanja DNK profila, a koji dokaz je podudaran sa ostalim provedenim dokazima.

Vještak za daktiloskopsku identifikaciju, Selma Šikalo je na glavnom pretresu iskazala kako je u svom dijelu nalaza utvrdila da na dostavljenom predmetu izazivanjem latentnih tragova papilarnih linija nisu dobiveni tragovi koji bi bili podobni za daktiloskopsku komparaciju i vještačenje, iz kojih razloga nije bilo moguće utvrditi vezu između preklopnog noža i papilarnih linija optužene, pa je za ovaj sud navedeni dokaz irelevantan.

Iz iskaza svjedokinje Đ. I. proizilazi da je kritične prilike bila na radnom mjestu gdje je radila kao ispomoć na Odjelu kriminalističke policije-PU Mostar, da ju je na njen mobilni telefon pozvala A. P. L., s kojom se u to vrijeme čula skoro svaki dan, da joj je rekla da je imala problema sa Z. L., da je A. S. ostala s njim, da mlađu kćerku vozi kući, pa je tražila od nje da ode da vidi što je sa A. S., nakon čega je od A. P. L. zaprimila još nekoliko poziva, da je ušla u objekt preduzeća „Šuta“ i tada joj prilazi vlasnik preduzeća, sav usplahiren joj ispričao šta je pitao A. P. L. i šta mu je ista odgovorila, da je ona potom pozvala policiju, da je svjedokinja otišla u bolnicu Južni logor, da je tu vidjela A. S. koja se sva tresla i da joj je doktor rekao da je Z. L. mrtav. Svjedokinja je navela da ju je tada ponovno pozvala A. P. L. i svjedokinja joj je rekla da mora doći u bolnicu, da je A. P. L. došla, a kada ju je A. S. vidjela doživjela je još neki veći šok. Navela je, da je A. P. L. poznavala od 2010. godine, da je dolazila i kući kod nje i Z. L., da je nakon što je Z. L. dobio otkaz u ranijoj firmi došlo do problema zbog neimaštine, da je zadnjih godinu dana Z. L. izbio iz kuće, a poznato joj je i da je optužena bila predana majka djeci, s tim da je zadnjih mjeseci pred kritični događaj imala problema sa A. S., koja je pobjegla od kuće, da su je tražili tri dana, a svjedokinja smatra da je uzrok toga što je A. S. imala neke prohtjeve koje joj A. P. L. nije mogla ispuniti, te da je od A. S. saznala da su se Z. L. i A. P. L. često svađali. Sa A. P. L. poslije kritičnog događaja više nije bila u prijateljskim odnosima i nisu se više čule. Sud nalazi da i ovaj iskaz potkrjepljuje vjerodostojnost navoda iskaza svjedoka E. Š. u odnosu na navedenu činjenicu da je optužena njemu neposredno poslije izvršenog djela iskazala da je ona ubila oštećenog Z. L., a pored toga iz iskaza ove svjedokinje proizilazi da su prije izvršenja djela optužena i oštećeni duži vremenski period imali bračnih problema pretežito vezanih za loše materijalno stanje.

Prema tome, iz cjelokupnog stanja dokaza proizilazi da radnju izvršenja krivičnog djela nije nitko vidio, ali je ovaj sud na osnovu analize izvedenih dokaza bez dvojbe utvrdio da je upravo optužena izvršila djelo.

Ubodnu ranu oštećeni Z. L. nije dobio prije dolaska supruge i djece na lice mjesta, niti je ranu zadobio na nekom drugom mjestu, on je neposredno prije njihovog dolaska bio zdrav i bez povreda, što je potvrdio svjedok E. Š., navodeći da je nekoliko minuta prije njihovog dolaska vidio kod hangara oštećenog koji mu je rekao da ide prati ruke na česmi. I iz iskaza svjedoka E. Š., J. E. i S. A. ovaj sud je našao utvrđenim da nakon što su začuli vrisak oštećeni je bio na zemlji u blizini hangara i česme. Svjedoci E. Š. i J. E., su iskazali da su nakon poziva u pomoć došli na lice mjesta, da su zatekli samo sa Z. L., A. P. L. i njenu kći A. S., nisu vidjeli bilo koga drugog, dok je jedna mlađa kći optužene bila u vozilu, što

proizilazi iz iskaza E. Š. i Đ. I., a navedeni svjedoci su u svojim iskazima naveli da u krugu firme nije bilo drugih osoba osim njih i Z. L. prije dolaska optužene sa djecom.

Iz utvrđene činjenice da se nesporna krv oštećenog Z. L. nalazi na nožu, proizlazi zaključak da je ta krv mogla na nož dospjeti samo u trenutku povrijeđivanja oštećenog Z. L., a sam oštećeni Z. L., po ocjeni ovog suda, nije sebi mogao zadati navedenu povredu. Takva mogućnost je otklonjena nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine dr. Žujo, koji je uvrдио da se radi o nanesej ofanzivnoj povredi koja je nanesena od strane napadača kada su napadač i oštećeni okrenuti licem u lice međusobno. Pored toga, nož kojim je izvršena radnja pronađen je od mjesta na kojem je djelo izvršeno na udaljenosti od oko 26 metara iza gomile otpadnog materijala, pa ga oštećeni pri karakteru povreda kakve je imao nije mogao odbaciti, što također potpuno isključuje samopovrijeđivanje. Taj nož na navedeno mjesto objektivno ne bi mogla odbaciti ni jedna osoba ubodena u vrat na način kako je uboden oštećeni, pa tako ni oštećeni Z. L.. Kada se u vezi sa prethodno utvrđenim činjenicama dovede u vezu i dio iskaza svjedoka E. Š., koji navodi kako mu je, nakon što je odvezen oštećeni Z. L. u bolnicu, dok se nalazio na licu mjesta izvršenja djela sa optuženom, na njegovo pitanje upućeno optuženoj „što uradi“ optužena odgovorila „ubi ga“, onda je za ovaj sud uz dodatno utvrđenje da je optužena ostala na licu mjesta i sapirala tragove krvi, potpuno nesporno da je upravo optužena A. P. L. oštećenom Z. L. zadala smrtonosni ubod nožem u vrat.

Prednje relevantne navode svjedoka E. Š. o tome što mu je optužena rekla o događaju nakon što je oštećeni prevezen u bolnicu, potvrdila je u svom iskazu svjedokinja Đ. I., koja je navela da je po pozivu svoje prijateljice optužene A. P. L. došla na lice mjesta, kada joj je E. Š. ispričao, da je na njegovo pitanje optužena odgovorila da je ubila oštećenog, a to je potvrdio i svjedok I. Z. na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, da je E. Š. prilikom saslušanja u istrazi njemu kao ovlaštenoj osobi naveo, da je upitao optuženu „što to radiš“, a da je ona odgovorila „ubi ga“, i da za njega nije bilo dvojbeno kako je optužena priznala da ga je ubila. Takvi navodi, da je i svjedokinji E. Č. za vrijeme uviđaja E. Š., vlasnik firme rekao da je pitao optuženu „šta uradi“ i da mu je optužena odgovorila „ubi ga“, potkrijepljuju u tom dijelu iskaz svjedoka E. Š..

Iskaze navedenih svjedoka u ovom dijelu, I. Z., Đ. I. i E. Č., sud je prihvatio istinitim jer su, pored navedenog, potvrđeni i iskazima svjedoka J. E., iskazom svjedoka S. A. datom u istrazi, te iskazom svjedoka A. L., brata oštećenog, koji je iskazao da se jedno vrijeme dok se obavljao uviđaj nalazio u kafani preko puta poduzeća, te da je obaviješten da je pronađen nož, a da je tada on razgovarao sa vlasnikom firme E. Š. koji mu je rekao da je on neposredno poslije događaja pitao optuženu govoreći joj „šta si uradila“, a da je ona rekla „evo ubila sam ga“.

Takvi navodi su potkrijepljeni i sa ostalim izvedenim dokazima, iz čega proizlazi zaključak suda da je radnju izvršenja preduzela optužena i zadala nožem oštećenom sječnu ranu u visini korjena petog prsta dužine 4,5 cm i širine 0,5 cm i ubodnu ranu u predjelu vrata i na taj način mu presjekla desnu vratnu arteriju i desnu potključnu arteriju uslijed čega je došlo

do iskrvarenja i neposredne nasilne smrti. Ubod nožem u vrat je u uzročno-posljedičnoj vezi sa smrću oštećenog Z. L., dakle, optužena je oštećenog lišila života.

Po prijedlogu odbrane u prvostepenom postupku provedeno je psihološko vještačenje po psihologa mr.sci. Elvedini Dervović i psihijatrijsko vještačenje po vještaku neuropsihijatru prim. dr. Omeru Ćemaloviću, kao timsko vještačenje, pa su vještaci sačinili pisani nalaz i mišljenje, a potom su i ispitani na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, a koji dokazi su preuzeti od strane ovog suda. Prilikom provođenja navedenih vještačenja, pored ostalog je cijenjena i cjelokupna medicinska dokumentacija koja je uložena u predmetni spis na ime Z. L., A. P. L. i J. P. (majke optužene), a koja dokumentacija je ustvari i bila osnov za provođenje navedenih vještačenja.

Iz nalaza i mišljenja te iskaza vještaka psihologa mr. Elvedine Dervović proizilazi da je obavila psihološku procjenu optužene A. P. L. na osnovu intervjua, potom da je primijenjena baterija testova, WB skala za procjenu intelektualnih sposobnosti, skala za procjenu specifičnih kognitivnih sposobnosti, multifazni inventar za procjenu ličnosti i jedna projektivna tehnika. Tom prilikom je procjenjivala psihološko stanje optužene kako u vrijeme intevjua, tako i u vrijeme izvršenja djela, te je na glavnom pretresu dala objašnjenje navoda iz pisanog nalaza i mišljenja. Navela je da "primijenjeni inventar ličnosti ukazuje na prisustvo nekih fizioloških tegoba i teškoća u psihološkoj prilagodbi sa dominacijom karakteristika anksioznosti i uz tendence prisustva karakteristika depresivnosti, a koje koreliraju sa aktuelnom situacijom i određenim obiteljskim problemima“, kao i zaključak da se radi o osobi emocionalno nestabilnog tipa, da ona ima nefleksibilan i maladaptivan odgovor na stres, navodeći da to znači da je kroz anamnezu koja je bila dostupna i što je sama optužena dala, utvrđeno da je ista kroz život iz jednog „belaja“ ulazila u drugi, nije bilo učenja na osnovu iskustva nego bi na jedan neadekvatan, nefleksibilan način odgovarala na taj stres, nije učila iz prethodnog nego je opet ulazila u nove veze, u nove probleme, novu djecu rađala. Navela je da u vrijeme obavljenog inetrvjua kod optužene nisu evidentirani znaci koji bi ukazali da je u tom momentu bila psihotična, dakle, isključeno je da nije imala kontakt s realnošću, da je imala neke psihotične znake poremećaja. Pored toga je navela da ličnost optužene karakteriziraju neki znaci i simptomi deformacije crta ličnosti, koji odgovaraju emocionalno nestabilnom poremećaju ličnosti uz deformaciju etičko-moralne sfere, da je sklona burnijem reagiranju, nefleksibilna u reakciji na stresnu situaciju, nestabilnih interpersonalnih odnosa kao i obiteljskih, što se sve uklapa u njenu procjenu, gdje se izjasnila da se radio o emocionalnoj nestabilnoj osobi ili o poremećaju ličnosti, dok nije bilo manifestnih znakova psihotičnog poremećaja.

Vještačenje provedeno po vještaku psihologu mr. sci. Elvedini Dervović sud je cijenio uvjerljivim, logičnim, te s obzirom na ostale utvrđene okolnosti i stručnim, izneseno u skladu sa pravilima nauke i vještine, na koji nalaz nije bilo prigovora od strane stranaka i braniteljice, pa je isti ovaj sud prihvatio u cijelosti.

Vještak neuropsihijatar prim. dr. Omer Ćemalović je naveo da je poslije obavljenog vještačenja optužene sačinio pisani nalaz i mišljenje od 21.03.2019. godine, a

potom je na glavnom pretresu iznio pojašnjenja te je ispitan direktno i unakrsno i da je odgovarao na postavljena pitanja. Tako je naveo, da optužena nije ispoljavala znake privremenog ili trajnog duševnog oboljenja psihotičnog karaktera i da se nije radilo o duševno zaostaljoj osobi. Prema nalazu, mišljenju i iskazu navedenog vještaka proizilazi, da ličnost optužene karakterišu znaci i simptomi deformacije crta ličnosti, što odgovara emocionalno nestabilnom poremećaju ličnosti uz deformaciju etičko-moralne sfere, da je sklona burnijem reagovanju i nefleksibilna u reakciji na stresnu situaciju, te da su poremećeni bračni odnosi između optužene i njenog supruga doveli do akumulacije afekta kod nje, da je pri izvršenju djela došlo do pražnjenja afekta, tako da su potpuno manifestirane deformisane crte ličnosti, ali da to ne znači da bi optužena bila bitno smanjeno uračunljiva. I na pitanja braniteljice vještak je više puta odgovorio da je optužena bila ne bitno smanjeno uračunljiva, da to stanje nije dostizalo stepen bitno smanjene uračunljivosti, ponovio da ostaje kod toga da je bila smanjeno ne bitno uračunljiva i da ne isključuje mogućnost da je prevazilazila taj stepen, ali sigurno nije doseglo bitno smanjenu uračunljivost, da bi na konačno pitanje predsjednice vijeća, da li je optužena bila u mogućnosti da shvati svoje postupke i da upravlja njima odgovorio, „da, ali smanjeno bitno“, što znači da je vještak na kraju odgovorio suprotno datom pisanom nalazu i mišljenju, na koji nalaz vještaka je osnovano prigovorila braniteljica. I po ocjeni ovog suda vještak Čemalović nije pouzdano odgovarao na postavljena pitanja pred prvostepenim sudom, jer je ostalo nejasno šta u biti vještak prihvata da li je kod optužene mogućnost shvatanja postupaka i upravljanja njima bila smanjena ili bitno smanjena. Pošto se od strane prvostepenog suda bez razjašnjenja prešlo preko te izmijenjene okolnosti nalaza vještaka, to je ovaj sud našao da je takav nalaz vještaka neuropsihijatra doveden u pitanje, šta zapravo vještak u pogledu uračunljivosti optužene prihvata i zašto, tako da odlučna činjenica u pogledu stepena uračunljivosti optužene sa sigurnošću nije utvrđena, na što je braniteljica u žalbi osnovano ukazala. Iz navedenih razloga ovaj sud ukazuje opravdanim i prijedlog braniteljice za provođenjem novog psihijatrijskog vještačenja optužene, koji je prvostepeni sud odbio kao nepotreban.

Kako od strane stranaka i braniteljice nije bilo primjedbi na psihološko vještačenje obavljeno po psihologu mr. sci. Elvedini Dervović, to je od strane ovog suda određeno i obavljeno novo psihijatrijsko vještačenje po vještaku neuropsihijatru prof. dr. Abdulahu Kučukaliću, koji je sačinio pisani nalaz i mišljenje od 28.02.2020. godine, a zatim je na pretresu iznio pojašnjenje svog nalaza i mišljenja, te odgovarao na postavljena pitanja. U pisanom nalazu i mišljenju vještak je naveo kako je glasila naredba suda o provođenju psihijatrijskog vještačenja optužene A. P. L., da obavi psihijatrijski intervju sa optuženom, izvrši uvid u spis predmeta uz napomenu da se u istom nalazi medicinska dokumentacija za optuženu, potom majku optužene i za oštećenog Z. L., te i druga dokumentacija koja može biti relevantna, te da vještak preduzme i druge potrebne radnje radi davanja nalaza i mišljenja.

Prema pisanom nalazu i mišljenju vještaka neuropsihijatra prof. dr. Abdulaha Kučukalića, te njegovom iskazu datom na pretresu pred ovim sudom proizilazi, da je na osnovu dobivenih rezultata kliničkog pregleda, uvida u sudski spis i medicinsku dokumentaciju, te rezultate IES skale (lista teškoća nakon stresnog životnog događaja) i Mississipi skale,

uvida u nalaz psihologa, se izjasnio da optužena A. P. L. ne boluje od trajne ili privremene duševne bolesti psihotičnog karaktera, zaostalog duševnog razvoja ili posttraumatskog stresnog poremećaja. Nadalje je naveo da nisu registrirani psihički ili fizički simptomi ovisnosti, da je optužena prosječnih intelektualnih sposobnosti (gornja granica prosjeka), te uredne kognitivne funkcionalnosti, da su na planu ličnosti prisutne neke crte poremećaja ličnosti, ali koje nisu dovoljne za postavljanje dijagnoze u vidu nemogućnosti uspostavljanja i održavanja trajnih veza, niži prag tolerancije na frustracije, emocionalna labilnost, smanjen osjećaj krivnje, nestabilnost u socijalnim relacijama, neprilagođen i nefleksibilan odgovor u stresnim situacijama, nesposobnost učenja na osnovu vlastitog iskustva. Na kliničkom planu prisutni su kod optužene znaci psihološkog prilagođavanja, uvjetovani situacijom u kojoj se nalazi, a ogledaju se u vidu anksioznosti, nelagode, straha, sniženog raspoloženja, razdražljivosti, zabrinutosti za djecu i njihovu budućnost, odnosno mogućih pravnih sankcija. Navodi da je zbog netrpeljivih odnosa u porodici osjećala kumulativnu afektivnu napetost blagog i srednjeg intenziteta izazvanu osjećajem ljutnje i nepravde zbog ponašanja oštećenog, te da je napetost rasla da bi došla do naglog pražnjenja. Afektivna napetost je u tom momentu dovela do blažeg suženja svijesti pri čemu je optužena bila fokusirana samo na stresnu situaciju, psihičke funkcije, pažnja, opažanje, pamćenje blago reducirano, zbog čega ne može precizno opisati neke trenutke događaja, a voljna aktivnost je bila usmjerena samo na preuzimanje onih voljnih radnji koje odgovaraju trenutnom afektivnom stanju optužene. Ukazuje da u takvom stanju optužena nije razumno i racionalno obradila afektivno stanje, na koje je uticala i struktura njene ličnosti i okolnosti u kojima se odigrala afektivna situacija. Nakon krivičnog djela navodi, da optužena nije bila dezorjentirana, smeteno-zbunjena, psihomotorno ukočena s namjerom bijega iz opasne situacije, nekritična u ponašanju, nego je pokušala pomoći oštećenom i preduzimala radnje s ciljem uništavanja dokaza. Radi navedenog konačno mišljenje je, da je sposobnost optužene da shvati značaj djela i upravlja svojim postupcima tempore criminis bila smanjena ali ne bitno.

Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra prof. dr. Abdulaha Kučukalića, te njegov iskaz dat na pretresu pred ovim sudom, koji je odgovorio na sva postavljena pitanja i iznio pojašnjenja potpuno uvjerljivo, sigurno, te imajući pri tome u vidu da se radi o stručnom vještaku i sa dugogodišnjim iskustvom, kojem je braniteljica nakon dobivenih odgovora na sva postavljena pitanja samo paušalno prigovorila, ovaj sud je u cijelosti prihvatio.

Navedenom nalazu vještaka neuropsihijatra prof. dr. Abdulaha Kučukalića, braniteljica je prigovorila i kod iznošenja završne riječi, ukazujući da sa sigurnošću vještak nije utvrdio psihički odnos optužene prema djelu, da je nalaz vještaka u suprotnosti sa iskazima svjedoka E. Š. da je optužena rekla da ne zna šta se desi, te I. Z. i E. Č. koji su naveli da je optužena privedena u policiju i da nije znala objasniti šta se desilo, da je bila u šoku, nervozna. Ovaj sud smatra da ovakvi prigovori braniteljice ne dovode u pitanje nalaz i mišljenje, te iskaz vještaka neuropsihijatra prof. dr. Abdulaha Kučukalića, koji je detaljno razmotrio sve segmente u odnosu na optuženu i odgovorio na sva postavljena pitanja, pri čemu je pored ostalog na pitanje braniteljice rekao da iskaze svjedoka prilikom sačinjavanja nalaza nije cijenio, nego ono što je njemu optužena u intervjuu govorila, osvrnuo se na medicinsku dokumentaciju optužene kao i na ostale podatke. Neosnovanim se ukazuju

navodi braniteljice da vještak sa sigurnošću nije utvrdio psihički odnos optužene prema djelu, jer je to pitanje krivnje o kojem odlučuje sud, a niti je nalaz vještaka u suprotnosti sa iskazima svjedoka, kako je to predstavila braniteljica, posebno što je svjedok E. Š., o čemu se ovaj sud ranije izjašnjavao, pitao optuženu šta bi, a ona mu odgovorila da ga je ubila (oštećenog), a koji svjedok je to naveo prilikom saslušanja u istrazi od strane I. Z., a te navode šta je E. Š. pitao optuženu i šta mu je ista odgovorila, potvrdila je u svom iskazu i svjedokinja E. Č..

Suprotno navodima braniteljice datim u završnoj riječi, da sve činjenice koje su išle na štetu optužene nisu utvrđene sa posebnom sigurnošću, da stoga treba primijeniti pravilo *in dubio pro reo* i da se optužena oslobodi od optužbe, ovaj sud nalazi da su sve odlučne činjenice pouzdano utvrđene i da u konkretnom slučaju nema sumnje da je učinjeno krivično djelo od strane optužene, niti ima sumnje u bilo koju odlučnu činjenicu, o kojima se ovaj sud izjašnjavao. Dakle, kako po ocjeni ovog suda nema dvojbe u pogledu utvrđenja odlučnih činjenica, to u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni pravila *in dubio pro reo*. Radi svega navedenog i prijedlog braniteljice da se optužena oslobodi od optužbe je potpuno neosnovan, bez ikakva uporišta u izvedenim dokazima.

Ovaj sud na osnovu analize svih izvedenih dokaza zaključio da je optužena kritične prilike pri izvršenju krivičnog djela postupala sa direktnim umišljajem.

Radi svega prethodno navedenog, ovaj sud zaključuje da je cjelokupno ponašanje optužene bilo u manjoj mjeri determinirano deformacijom njene ličnosti i afekta koji se skupljao zbog bračnih problema sa oštećenim u dužem vremenu, radi čega je pri izvršenju djela njena sposobnost shvatanja djela i upravljanje postupcima bila smanjena ali ne bitno, što znači da je bila u stanju smanjene uračunljivosti.

Ovaj sud nalazi, imajući u vidu da je kritične prilike optužena došla na lice mjesta gdje se nalazio oštećeni (njegovo radno mjesto), da je bila svjesna da nosi nož sa sobom i da zamahuje nožem jakim intenzitetom, svjesna jačine zamaha nožem i da ubada u vrat oštećenog u kojem se dijelu nalaze najvitalnije krvne žile (arterije) koje vode krv u mozak i grudni koš, svjesna lokacije u koju povrijeđuje ubodom nožem i težine nastale povrede nakon uboda u vrat oštećenog, da je optužena bila svjesna da svojim radnjama može usmrtiti oštećenog i da je htjela izvršenje djela i nastalu posljedicu u vidu lišenja života oštećenog. Da je optužena zadala ubod oštećenom u vrat kao vitalni dio tijela i to učinila zamahom jakim intenzitetom tako da je oštrica prodrla na dubinu od 11 cm, koja dubina ubodnog kanala, obzirom da je oštrica noža bila 9 cm, ukazuje na htijenje i volju da oštećenog liši života. Pored toga i okolnosti nakon izvršenja djela, da optužena nije ni otišla u bolnicu sa tada još živim mužem, nego je ostala i sapirala tragove krvi sa lica mjesta, ukazuju na direktni umišljaj optužene da počini krivično djelo.

Ocjenom svih izvedenih dokaza, kako onih subjektivne prirode, tako i materijalnih dokaza u spisu, na način kako to propisuje odredba člana 296. stav 2. ZKP FBiH, pojedinačno i u međusobnoj vezi, ovaj sud nalazi utvrđenim da je optužena A. P. L. u vrijeme i na način

opisan u činjeničnom dijelu izreke ove presude, usmrtila oštećenog Z. L., pa je ovaj sud optuženu A. P. L. i oglasio krivom za krivično djelo Ubistvo iz člana 166. stav 1. KZ FBiH.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženoj A. P. L. ovaj sud je, u skladu sa članom 49. KZ FBiH, imajući u vidu svrhu kažnjavanja, cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća. Kao olakšavajuće okolnosti sud je optuženoj cijenio dosadašnju neosuđivanost i njenu smanjenu uračunljivost u vrijeme učinjenja djela kao i okolnost da je majka šestero djece od kojih je četvero malodobno, a kao otežavajuću okolnost da je došla na radno mjesto muža i tu ga usmrtila. Cijeneći te otežavajuće i olakšavajuće okolnosti ovaj sud je optuženu osudio na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina, nalazeći da je kazna zatvora u navedenom trajanju srazmjerna težini počinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optužene, te da će se istom moći ostvariti ciljevi generalne i specijalne prevencije krivičnih djela.

Radi navedenog, nije bilo osnova za prihvatanje prijedloga braniteljice da se optuženoj izrekne kazna zatvora bliže propisanom minimumu ili pak primijeni institut ublažavanja kazne, jer po ocjeni ovog suda, izricanjem optuženoj manje kazne zatvora od izrečene ne bi bilo moguće ostvariti svrhu njenog izricanja.

Na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, optuženoj se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme za koje je bila lišena slobode i to od 25.12.2012. godine do 27.12.2012.godine.

Na osnovu člana 78. stav 1. KZ FBiH, optuženoj je izrečena sigurnosna mjera oduzimanja predmeta, preklopnog noža dužine drške 11 cm i oštrice 9 cm, kao predmeta koji je upotrijebljen za počinjenje krivičnog djela.

Oštećeni A. L., na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, sa imovinskopравnim zahtjevom je upućen na parnični postupak, jer ga nije konkretizirao, tako da podatci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za djelimično presuđenje imovinskopравnog zahtjeva.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, optužena A. P. L. se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, tako da troškovi krivičnog postupka nastali do ukidanja presude Kantonalnog/Županijskog suda u Mostaru broj 07 0 K 007925 18 K 2 od 15.04.2019. godine, uključujući i sve troškove braniteljice postavljene po službenoj dužnosti, padaju na teret budžetskih sredstava tog suda, a ostali troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine nakon ukidanja navedene presude, u iznosu od 500,00 KM (petstotinakonvertibilnihmaraka) padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda, a što se odnosi na troškove obavljenog neuropsihijatrijskog vještačenja po vještaku neuropsihijatru prof. dr. Abdulahu Kučukaliću, koje vještačenje je određeno od strane ovog suda.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
Hurija Muratović,s.r.

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.